

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Davidis Regis Et Prophetæ Psalmi omnes, In Carmen
Conversi**

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Eivsdem Davidis Regis Et Prophetæ svper Morte Savlis & Ionathæ, eodem
authore, Threnodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69098](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69098)

EIVSDEM DAVIDIS REGIS
 ET PROPHETÆ SVPER MORTE SAV-
 lis & Ionathæ, eodem authore, Threnodia.

I Sacidæ vestros mecum perpendite casus,
 Tollite lugubres sidera ad alta sonos.
 Aspiciate en quorum crudeli corpora ferro
 Saucia in excelsis procubuere iugis!
 Montibus in vestris letho prostrata nefando,
 Inclyta Thariadum gloria lausque iacet.
 Getthæos fama hæc fugiat tam fœda colonos,
 Nec tangat fines Ascalonita tuos.
 Clade Palestinæ hac ne exultent forte puellæ,
 Inque suis cantent vulnera nostra choris.
 Ne incircumcisorum agitent petulantia natæ
 Gaudia, de nostris lætitiæque malis.
 Gelboici montes vos dehinc nec roscidus humor,
 Nec pluviæ solita fertilitate iuuent.
 Non Cereris quisquam, nec dulcis grata Lyæi
 Dehinc queat è vestris carpere dona iugis.
 Hic robustorum parma est abiecta virorum
 Bellica, quodque piget dicere, parma Saul.
 Tanquam si sacro non esset tinctus oliuo,
 Et Regis veluti nomen inane foret.
 Retrorsum Ionathæ nunquam rediere sagittæ,
 Robustos peteret quamlibet ille viros.
 Prælia facturus quoties prodibat in hostem,
 Spicula ab hostili sanguine tincta tulit.
 Si quis Marte minax Regi se forte tulisset
 Obuius, inuictam sensit adesse manum.
 Nunquam proposito gladius deflexit ab ictu
 Ipsi, à pugna nec remeavit iners.

Quam

Quàm fuit amborum præstans & amabile pectus!

Quæ species! pulchro quantus in ore decor!

Quos natura parens vita coniunxerat, horum
Corpora nunc fato confociata iacent.

Vincebant celeres aquilarum cursibus alas,

Robore nec poterat fortior esse leo.

Tam sæuos obitus Solymeæ flere puellæ,

Et manent lacrymis lumina, causa subest.

Morte iacet, cocco qui vos vestibat, & auro,

Commoda qui vestris cultibus ampla dabat.

Quomodo funesto fortes cecidere duello?

In summis Ionathas corruit ense iugis.

Has tibi ego lacrymas iuuenum pulcherrime soluo,

O Ionatha fratris semper amate loco.

Fæmineos forma vincebas dulcis amores,

Tanta fuit vultus gratia, tantus honos.

Vt deamat roto genitrix sua pignora corde,

Tu mihi sic vincolo iunctus amoris eras.

Eheu quo pacto virtus infracta virorum

Concidit, indigno quamque subacta modo est!

Arma, quibus bello fuerant tam fortiter vfi,

Quomodo in hostiles perdita iere manus?

PSAL-